

DUGOMETRAŽNI DOKUMENTARNI FILM

Burkavar

SVJETLOST, KORIJENI I KRILA

Hrvatska — 2025. — 88 min. — hrvatski jezik

SINOPSIS

Zagreb se krajem 19. stoljeća velikim kulturnim iskoracima, razvojem umjetnosti, kulture i znanosti, u teškim vremenima rigidne političke vlasti bana Khuen-Héderváryja, ali doprinosom toga istog bana i dr. Izidora Kršnjavog, sve više približava kulturnim i životnim standardima europskih metropola. Godine 1893. u njega stiže veliki slikar i putnik Vlaho Bukovac.

Tematsku os dokumentarnog filma „BUKOVAC – svjetlost, korijeni i krila” čini usporedni ritam procesa međusobnog (su)odnosa i razvoja Bukovca i Zagreba. Zagreb se uspješno obnavlja i oporavlja od razornog velikog potresa iz studenog 1880. godine (usporedni dokumentaristički zapisi s potresom iz 2020. godine). Bukovac daje nezaobilazan doprinos profiliranju umjetničkog i kulturnog života Zagreba s kraja 19. i početka 20. stoljeća.

Bukovac u Zagrebu osniva Društvo hrvatskih umjetnika, stvara novu Zagrebačku šarenu školu, doprinosi gradnji Umjetničkog paviljona i slika tri velike domoljubne slikarske kompozicije s nacionalnom tematikom – „Gundulićev san”, „Hrvatski narodni preporod” i „Dubravku”, po narudžbi Izidora Kršnjavog.

Veliki slikar u Zagreb je došao u vrijeme nakon velikog potresa kad je grad bio šokiran, srušen i podatan za vizionarstvo i progres. Kad su jedno od drugog dobili što su mogli, Bukovac je otišao dalje.

IZJAVA REDATELJA

— ŽELJKO ROGOŠIĆ

Čitav život Vlahe Bukovca, istraživača, pomorca i sjajnog slikara, jedna je velika avantura. Njegovo putovanje svjetskim prostranstvima zaslužuje visokobudžetni igrani film. Potaknut inicijativom Galerije Klovićevi dvori o trima tematskim izložbama (Bukovac – Pariz, Zagreb, Prag) odlučio sam u formi dugometražnog dokumentarnog filma pokazati ono najmanje poznato ili slabo poznato Bukovčevo iskustvo – zagrebačko. Samo povjesničari umjetnosti, kolekcionari i nevelik broj ljubitelja slikarstva i književnosti zna koliki je bio utjecaj Vlahe Bukovca na razvoj srednjoeuropskog Zagreba potkraj 19. stoljeća. Mnogobrojni izvori kao što su umjetničke slike, povijesne osobe i podatci, arhivska građa i mogućnost filmskog prikaza događaja potaknuli su me na izradu scenarija i redateljska promišljanja o prikazu pet burnih Bukovčevih godina koje je već ugledni slikar s pariškom adresom odlučio pokloniti Zagrebu, zagrebačkoj i hrvatskoj kulturi.

Mi zapravo znamo malo o Bukovcu i njegovu umjetničkom talentu i slikarskom kozmopolitizmu, a gotovo ništa o vezi Vlahe Bukovca sa Zagrebom kao hrvatskom metropolom na prijelazu 19. i 20. stoljeća, odnosno na prijelazu različitih društvenih i umjetničkih epoha te njegovu utjecaju na društveni, kulturni, politički, arhitektonski, urbanistički, književno-poetski i napose slikarsko-kiparski život te razvoj grada pod Sljemenom.

Čarobnih pet godina i utjecaj Bukovca na umjetnički i intelektualni život politički i nacionalno bipolariziranog te multikonfesionalnog grada u Austro-Ugarskoj Monarhiji, nastanak vodećih nacionalnih gradskih institucija i umjetničkih manifestacija koje djeluju i danas te okupljanje najkreativnijih mladih umjetnika oko Vlahe Bukovca u Zagrebačkoj šarenoj školi bila je više nego dovoljna motivacija i izazov da se prihvatim režije ovog dugometražnog dokumentarnog filma. Bez Bukovca i kolorističkog daha Pariza Zagreb nikada ne bi postao važno europsko kulturno središte.

Zagreb i zagrebačko iskustvo, blizina Beča i izazovna vatra Budimpešte omogućili su Bukovcu novu životnu avanturu i istraživanje vlastitih umjetničkih dosega u pet zanimljivih i raskošnih godina (1893. – 1898.). Bukovčeva zagrebačka iskustva na putu prema Beču i Pragu kao njegovim novim životnim odredištima poslužili su kao redateljska inspiracija i motivacija da priča o povezanosti, ljubavi i rastanku Vlahe Bukovca i Zagreba bude po prvi put ispričana filmskim jezikom i odgovarajućom filmskom prezentacijom njegovih velikih slikarskih uspješnica.

IZJAVA PRODUCENTICE

— TAMARA BABUN ZOVKO

„BUKOVAC – svjetlost, korijeni i krila” prije svega je film o tome kako je Zagreb postao ozbiljan grad i najveća izložba Vlade Bukovca do sada viđena na jednom mjestu. Tijekom rada na filmu otkrila sam mnogo iznenađujućih, uzbudljivih i zanimljivih stvari o tome kako je nastajao prostor koji podrazumijevam svojim rodnim gradom. Potvrdilo mi se još jednom da je ključ napretka uistinu u tome da vlasnici sredstava za proizvodnju znaju prepoznati vizionare, intelektualce i kreativce koji imaju jasne i izvedive ideje kako oblikovati život zajednice. U filmu možemo štošta saznati o Bukovcu i Zagrebu no, imamo priliku i za refleksiju o tome kako kao društvo tretiramo najizvrsnije među nama.

Možemo li izmaštati grad u kojem Bukovac ostaje dulje, radi još više, možemo li osjetiti i razumjeti prisustvo vizionara kao nagradu?

Kako bismo publici donijeli Bukovca u zagrebačkoj fazi putovali smo i u Beč, Budimpeštu, Cavtat, Dubrovnik i Beograd.

Svuda smo primljeni jednako dobro kao i doma, entuzijazam za Bukovca i Zagrebačku šarenu školu živi punim plućima.

Beskrajno sam zahvalna svim sudionicima na dobroj volji, stručnosti i vedrini kojom su prišli snimanju ovog filma, kao i svim kolekcionarima na ustupanju slika za snimanje.

Bukovac i njegovi zagrebački dani u značajnoj mjeri mogu nam poslužiti u razumijevanju današnjeg stanja Zagreba i zato se posebno radujem susretu mlađe publike s našim filmom.

IZJAVA STRUČNE SURADNICE

— DR. SC. PETRA VUGRINEC

Film „BUKOVAC – svjetlost, korijeni i krila“ više je od kronike Bukovčeva stvaralačkog razdoblja jer opisuje čitavu epohu, njezina obilježja, atmosferu, protagoniste i prijelomne trenutke za postanak Zagreba kakvog danas baštinimo. I ne samo Zagreba, već i Dubrovnika te Bukovčeva rodnog Cavtata u koji će se skloniti nakon „zagrebačke oluje“ i razmimoilaženja u stavovima o umjetničkom razvoju s kulturnim arbitrima glavnoga grada, pa čak i Beča i Budimpešte, prijestolnica tadašnje Monarhije, u čijem je sastavu bila i Hrvatska, gdje je Bukovac tražio nove profesionalne izazove.

Bukovčev najplodonosniji period nastao u Zagrebu, Cavtatu i Beču, nakon godina mladenačkih pustolovina, te školovanja i afirmacije u Parizu, razotkriva se poput oživljene monografije koja sažimlje svu dinamiku društveno-političkih i kulturno-umjetničkih prilika grandiozne završnice dugog stoljeća.

Ovaj dugometražni dokumentarac obuhvaća raznolik i čudesan panoptikum zbivanja te niz povijesnih ličnosti s kojima će kao pokretač kulturno-umjetničkih zbivanja u našoj sredini Bukovac doći u doticaj, a većinu i portretirati.

Bukovčevi život i stvaralaštvo predstavljeni su snimanjem autentičnih ambijenata Zagreba, tada metropole u nastajanju, Beča, kao svojevrzne Firence 19. stoljeća i Dubrovnika, Atene naše hrvatske prošlosti te Cavtata – Bukovčeva rodnog mjesta na krajnjem jugu Hrvatske, tada raspolovljene na cislajtanijski i translajtanijski dio Austro–Ugarske Monarhije.

Brojna snimljena Bukovčeva djela, iz javnih i privatnih zbirki, poput šarenih stranica prošlosti potkrepljuju priču o ljepoti minulog razdoblja, o ljudima koji su stvarali povijest, o neobičnom elanu udružene mladosti koja je pokrenula proljeće naše umjetnosti.

Uz povjesničare i povjesničarke umjetnosti iz Hrvatske, o Bukovcu će po prvi put na filmu govoriti te njegovo stvaralaštvo u kontekstu europske moderne komentirati, ugledni stručnjaci iz muzeja Budimpešte i Beča, što je posebna vrijednost temeljitog pristupa temi koju dokumentarni film obrađuje.

Zagrebačka slikarska kolonija na čelu s Bukovcem ovim je dokumentarcem dobila svoj prvi pravi apogej, dok je Zagreb na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće baštiniu pravu malu filmsku odu, nostalgican spomenar pokretnih slika koji će trajno sačuvati kulturno nasljeđe u nestajanju.

Vlaho Bukovac rođen je 4. srpnja 1855. godine u Cavtatu. Rano djetinjstvo i mladost Vlaho proživljava daleko od obiteljskog doma. Već s 11 godina odlazi sa stricem Franom u New York. Nedugo nakon dolaska u Ameriku stric umire, a Vlahu stričeva supruga, umjesto u školu smješta u popravilište na Hearts Island. Nakon četverogodišnjeg boravka u tuđini, vraća se u Cavtat. Kako roditeljima ne bi bio na teret, petnaestogodišnji Bukovac odlučuje plovidbom zarađivati za život. Nakon kraće nautičke naobrazbe, parobrodom Osmi dubrovački, kao mornar putuje na relaciji Carigrad – Liverpool – Odesa. Pomorski život ubrzo je okončan nesretnim padom u štivu broda. Upravo za vrijeme oporavka nastaju prvi slikarski radovi na zidovima rodne kuće u Cavtatu, a u mjestu se razglasilo da je Vlaho slikar.

Ubrzo ponovo odlučuje potražiti sreću u svijetu. 1873. godine s bratom Jozom odlazi u Peru. Zараđuje oslikavajući željezničke vagone, međutim već nakon godinu dana odlazi za boljim poslom u Kaliforniju. U San Franciscu započinje njegovo "amatersko" bavljenje slikarstvom kao i prve poduke iz slikanja. Izrađuje portrete po narudžbi, a pozitivne kritike ohrabruju njegovu odluku da se vrati u Europu i studira slikarstvo. Za vrijeme kratkog boravka u Cavtatu priprema se za studij slikajući portrete svoje obitelji. Godine 1877. pod utjecajem dubrovačkog pjesnika Meda Pucića obiteljsko prezime Faggioni pohrvatio je u Bukovac.

Pariško razdoblje (1877. – 1893.)

Uz pomoć Meda Pucića, te iste 1877. godine, odlazi u Pariz. Zahvaljujući maloj studiji "Ruka" biva primljen na École des Beaux Arts, u već popunjenu klasu profesora Cabanela. U slikanju brzo napreduje te već 1878. godine po prvi put izlaže na jednoj od najznačajnijih svjetskih izložbi – Pariškom salonu. Sljedećih 15 godina, sve do 1893. godine, Bukovac na Salonu izlaže slike na temu Crnogorki, aktove i portrete.

S vremenom Bukovac postaje prepoznat kao dobar portretist. Još za vrijeme školovanja i života u Parizu često slika i boravi u Cavtatu, Cetinju, Korčuli, Splitu, Zadru. Veliki broj portreta ostavlja u Engleskoj gdje, od 1886. godine, boravi u nekoliko navrata, zahvaljujući suradnji s engleskim trgovcima umjetninama Vicars Brothers.

Iz pariške faze, a kao suprotnost akademskim kompozicijama, posebno su zanimljivi pejzaži i vedute slikani u Fontainebleauu, Montmartreu ili, pri posjetu domovini, u Cavtatu i okolici. 1892. godine Vlaho Bukovac oženio se mladom Jelicom Pitarević iz Dubrovnika s kojom će imati četvero djece, sina Agu i kćeri Ivanku, Jelicu i Mariju.

Zagrebačko razdoblje (1893. – 1898.)

Dolaskom u Zagreb 1893. godine Bukovac postaje centralna figura i kreator hrvatske umjetničke scene, pokretač likovnih događaja te svojim utjecajem na cijelu generaciju mladih slikara sudjeluje u stvaranju temelja hrvatske moderne.

Mladi umjetnici poput Čikoša, Ivekovića, Tišova, Frangeša, Valdeca, Auera, koji su se do tada školovali u Münchenu, Stuttgartu i Beču, vraćaju se u Zagreb kako bi radili s Bukovcem. Ostavljajući im slobodu osobnog izričaja, ali upućujući ih na važnost slikanja u prirodi, kao njihova zajednička karakteristika nametnuo se svijetli kolorizam zbog čega su i nazivani Zagrebačka šarena škola. 1896. godine većina tih umjetnika, na čelu s Bukovcem, izlaže na Milenijskoj izložbi u Pešti. Nastojanjem tih istih umjetnika željezna konstrukcija za tu priliku sagrađenog umjetničkog paviljona po završetku izložbe premještena je u Zagreb. Bukovčevu zagrebačku fazu, osim izvanrednih portreta, karakteriziraju i velike kompozicije koje slika za zlatnu dvoranu vladina Odjela za bogoštovlje i nastavu ("Dubravka", "Živio kralj"), Hrvatsko narodno kazalište (zastor) i biskupa Strossmayera ("Gundulićev san"). 1897. godine Bukovac je potaknuo mlade umjetnike na istupanje iz konceptijski zastarjelog Društva umjetnosti i na osnivanje Društva hrvatskih umjetnika, u duhu novog vremena. 1898. godine organizirali su u Umjetničkom paviljonu veliku izložbu Hrvatski salon, prvo reprezentativno predstavljanje hrvatskih umjetnika. Te iste godine, neposredno prije otvaranja izložbe, zbog kulminacije nesuglasica s Izidorom Kršnjavijem Bukovac razočaran napušta Zagreb i povlači se u svoj rodni Cavtat.

Cavtatsko razdoblje (1898. – 1902.)

U Cavtatu ostaje četiri godine. Slika vedute i pejzaže Cavtata i dubrovačkog kraja, portrete obitelji i prijatelja. Za župnu crkvu sv. Nikole slika dioramu Kristov grob, veliku scenu u nekoliko planova koja se dan-danas uoči Uskrsa postavlja u svetištu crkve. U to vrijeme oslikao je i strop Bondinog teatra u Dubrovniku. 1900. godine izlagao je na "Svjetskoj izložbi" u Parizu, a 1901. godine po drugi put izlaže na venecijanskom Biennalu. U mirnom Cavtatu mu ipak počinje nedostajati rad i druženje s umjetnicima te se odlučuje zaputiti, ovaj put s obitelji, ponovo u svijet. 1902. godine odlazi u Beč gdje 1903. ima veliku samostalnu izložbu.

Praško razdoblje (1903. – 1922.)

Za vrijeme boravka u Beču Bukovcu stiže poziv iz Praga na upražnjeno mjesto izvanrednog profesora na Akademiji likovnih umjetnosti. Posljednjih dvadesetak godina života provodi u Pragu posvećujući se pedagoškom radu, a gotovo svako ljeto provodi u domovini. Prvu samostalnu izložbu u Pragu ima tek 1915. godine. Za vrijeme rata piše autobiografsku knjigu koja je tiskana pod nazivom "Moj život" 1918. godine u Zagrebu.

Posljednji put posjećuje Cavtat 1920. godine. Umire 23. travnja 1922. u Pragu. Ispraćen je uz najveće počasti i pokopan u svom rodnom Cavtatu.

Preuzeto iz materijala Kuće Bukovac u Cavtatu
<https://www.migk.hr/muzeji/kuca-bukovac>

Željko Rogošić rođen je 1956. godine u Splitu.

Bio je dugogodišnji novinar, urednik, televizijski i radijski voditelj, komentator, izvršni urednik, redatelj i scenarist u hrvatskim tiskanim i elektroničkim medijima („Slobodna Dalmacija“, „Nedjeljna Dalmacija“, tv Zagreb / HRT, Nova tv, tjednici i magazini „Globus“ i „Nacional“). Bio je glavni urednik časopisa za društvena i kulturna pitanja „Pogledi“.

Autor je velikog broja tekstova, stručnih, znanstvenih i prije svega novinskih članaka i istraživanja, radijskih i televizijskih emisija, filmova i serijala te koordinatorski složenih televizijskih projekata.

Niz godina radio je kao urednik u Dokumentarnom programu HRT-a. Autor je, redatelj i scenarist većeg broja dokumentarnih filmova i televizijskih serijala.

Autor je prvog hrvatskog filma o problemima narkomanije, dugometražnog dokumentarnog filma „Igla ili deseti krug pakla“ (HRT, 1991.). Redatelj je i scenarist dokumentarnog filma „Mikrofon je vaš“, prvog i jedinog hrvatskog dokumentarnog filma o stigmatizaciji osoba koje mučaju (HRT, 2014.). Scenarist je i redatelj dugometražnog dokumentarnog filma „Čovjek s tri domovine“ (HRT, 2010.) kao prvog filma potrage za obiteljskim korijenima. Scenarist je i redatelj dokumentarnog filma „Skriveno djetinjstvo“ (Filmski festival tolerancije, 2021.) koji propituje sudbine osoba koje su preživjele holokaust u NDH.

Redatelj je i scenarist triju kulturno-povijesnih HRT-ovih dokumentarnih i igrano-dokumentarnih serijala, svaki je u trajanju od četiri epizode po 52 minute: „Libar Miljenka Smoje“ (HRT, 2012.), „Tijardović“ (HRT, 2013.) i „Emanuel Vidović“ (2015.) koji čine autorovu „Splitsku trilogiju“.

Od 2021. godine je u mirovini. Dovršava rad na dugometražnom dokumentarnom filmu „BUKOVAC – svjetlost, korijeni i krila“ o nedovoljno poznatim godinama i doprinosu velikog slikara Vlahe Bukovca Zagrebu s kraja 19. stoljeća. I dalje surađuje u hrvatskim tjednicima, s filmskim produkcijama te kulturnim, glazbenim i filmskim festivalima te manifestacijama.

Tamara Babun Zovko rođena je u Zagrebu 1985. godine. Diplomirala je Produkciju na Akademiji dramske umjetnosti 2009. godine. Na filmskim i televizijskim projektima radi od 2006. godine. Bila je producentica programa ZagrebDox Pro od 2011. do 2015. te izvršna producentica u produkcijskoj kući Factum. Nakon desetljeća bogatog iskustva u produkciji filmova, videa i kazališta, 2017. godine osniva vlastitu produkcijsku kuću Wolfgang & Dolly d.o.o. Tvrtka razvija kreativne dokumentarne filmove, igrane filmove, televizijske serije i online formate. Sudjelovala je u radnoj skupini Eurimagesa za ravnopravnost spolova u Strasbourgu, savjetovala je organizaciju Romedia Foundation iz Budimpešte te radila na zakonodavnim inicijativama kao članica Upravnog i Nadzornog odbora Hrvatske udruge producenata. Bila je i članica Izvršnog odbora FIAPF-a. Suautorica je scenarija za iOtok, prvi cross-media projekt u regiji. Posljednjih godina sudjelovala je u brojnim međunarodnim edukacijskim programima: Emerging Producers, Less Is More Development Angles, Sources 2, Screen Leaders, Ex Oriente, lokalna radionica EURODOC-a, Sarajevo Talent Campus, IDFA Academy, BDC Discoveries, EAVE+, a 2019. godine završila je program EAVE Producers Workshop. Godine 2022. dugometražni igrani film Pelikan, u režiji Filipa Herakovića i u produkciji Wolfgang&Dolly, prikazan je u natjecateljskom programu First Feature Competition na festivalu Tallinn Black Nights, gdje je Heraković nagrađen Posebnom nagradom žirija za režiju. Iste 2022. godine režirala je i producirala četverodijelnu dokumentarnu seriju za Hrvatsku Radioteleviziju pod nazivom AHA!, posvećenu vrhunskim hrvatskim znanstvenicima. Producirala je ukupno 22 epizode dokumentarne televizijske serije Dulum zemlje (autori Filip Filković Philatz i Tomislav Krnić) za HRT. Nedavno je režirala svoj prvi kratki film. Autorica je i koredateljica dokumentarnog serijala Dalmatinska marenda, nastalog u suradnji s Turističkom zajednicom Splitsko-dalmatinske županije.

Njezina filmografija kao producentice, izvršne producentice i suradnice u produkciji uključuje sljedeće filmove:

- 2025. Zaustavi me ako možeš, sportski dokumentarac, r: Bruna Bajić
- 2025. Zubi krokodila, kratki igrani film, r: Filip Heraković
- 2025. Na drugoj strani ljeta, dugometražni igrani film, r: Vojtěch Strakatý
- 2024. Funk YU, hibridni dokumentarac, r: Franko Dujmić
- 2024. Godina prođe, dan nikako, kreativni dokumentarac, r: Renata Lučić
- 2024. Jednog dana dogodit će se nešto strašno, kratki igrani film, r: Dalija Dozet
- 2024. Obiteljska terapija, igrani film, r: Sonja Prosenc (hrvatska manjinska koprodukcija)
- 2024. Dulum zemlje – 3. sezona, televizijska dokumentarna serija, r: Filip Filković
- 2023. Tijelo, kreativni dokumentarac, r: Petra Seliškar (hrvatska manjinska koprodukcija)
- 2023. Dulum zemlje – 2. sezona, televizijska dokumentarna serija, r: Filip Filković
- 2022. Pelikan, dugometražni igrani film, r: Filip Heraković
- 2022. AHA!, dokumentarna televizijska serija, r: Tamara Babun, Una Radić
- 2021. Dulum zemlje – 1. sezona, televizijska dokumentarna serija, r: Filip Filković
- 2019. Kuća male zvijezde, dokumentarni film, r: Slađana Lučić

Petra Vugrinec rođena je 1974. godine u Zagrebu gdje je i diplomirala na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu povijest umjetnosti i komparativnu književnost 2000. godine. Od 2001. godine zaposlena je u Galeriji Klovićevi dvori. Voditeljica je stručne službe i programa Galerije Klovićevi dvori. Ostvarila je niz monografskih, retrospektivnih i baštinskih izložbi u zemlji i inozemstvu od kojih se izdvajaju retrospektivne izložbe velikana hrvatske moderne: Jozе Kljakovića, Roberta Auera, Mate Celestina Medovića, Mencija Clementa Crnčića, Ivana Meštrovića te tematske izložbe: *Alegorija i Arkadija – antički motivi u umjetnosti hrvatske moderne*, *Izazov moderne. Zagreb – Beč oko 1900.*, *Ars Et Virtus: Hrvatska – Mađarska. 800 godina zajedničke kulturne baštine* te ciklus posvećen Vlasi Bukovcu u *Europi* koji obuhvaća parišku, zagrebačku i prašku fazu umjetnikova stvaralaštva.

Kao stručnjak za područje umjetnosti hrvatske likovne moderne sudjelovala je na brojnim domaćim i inozemnim simpozijima i stručnim skupovima.

Doktorsku disertaciju s temom „Simbolizam u hrvatskom slikarstvu“ obranila je 2020. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Autorica je brojnih stručnih tekstova i urednica i autorica nagrađivanih kataloških izdanja te knjige „Hrvatsko slikarstvo simbolizma i secesije“.

Dobitnica je nekolicine strukovnih nagrada te je odlikovana visokim priznanjem predsjednika Mađarske, *Zlatnim križem za zasluge* za široko predstavljanje mađarsko-hrvatske kulturne povijesti i ulozi u ostvarenju izložbe.

Wolfgang & Dolly (w&d) je filmska produkcijska kuća sa sjedištem u Zagrebu. Tamara Babun Zovko osnovala je tvrtku 2017. godine s željom da producira kreativna audiovizualna djela koja obrađuju društveno relevantne teme i publici ostavljaju nadu. Tim uz Tamaru čine producenti Matija Drniković i Aleksandar Arsovski te promo producentica i redateljica Una Radić. w&d producira kreativne sadržaje kroz različite medije i približava se publici inovativnim kampanjama. Misija w&d je ponuditi inspirativna iskustva i dati prostor vrijednim pojedincima, prostorima i pojavama, vodeći računa o edukativnim aspektima priča koje pričamo. w&d razvija autorske igrane filmove, kreativne dokumentarce, tv serije i inovativne online formate, te online i tvč videe za različite klijente.

Popis produkcija tvrtke:

BUKOVAC – svjetlost, korijeni i krila

(*BUKOVAC – Light, Roots and Wings*, 2025)

dugometražni dokumentarni film

r. Željko Rogošić

Zaustavi me ako možeš (*Stop Me If You Can*, 2025)

dugometražni dokumentarni film

r. Bruna Bajić

Zubi krokodila (*Crocodile's Teeth*, 2025)

kratkometražni igrani film

r. Filip Heraković

W&D je koproducent – Festival Mediteranskog Filma Split 2025

Jednog dana dogodit će se nešto... (strašno)

(*One Day Something (Terrible) Is Going to Happen*, 2024)

kratki igrani film

r. Dalija Dozet

Zagreb Film Festival 2024

Funk YU (2024)

dugometražni dokumentarni film

r. Franko Dujmić

IndieCork FF 2024, ZagrebDox 2025, BelDocs 2025, Dokumentale 2025

Godina prođe, dan nikako (*A Year of Endless Days*, 2024)

dugometražni dokumentarni film

r. Renata Lučić

DokLeipzig 2024, ZagrebDox 2025, VoxFeminae 2025

Obiteljska terapija (*Family Therapy*, 2024)

dugometražni igrani film

r. Sonja Prosenc

w&d je hrvatski koproducent – Premijera na Tribeca Festivalu 2024 – Međunarodna konkurencija – Sarajevo Film Festival 2024 – CICAIE Arthouse Cinema Award 2024 – 27. Festival slovenskega filma 2024 – Nagrade: Najbolji film, Najbolja glavna glumica – Katarina Stegnar, Najbolji glavni glumac – Marko Mandić, Najbolja sporedna glumica – Mila Bežjak, Najbolji scenarij – Sonja Prosenc, Najbolja scenografija – Tajana Čanić Stanković, Najbolja originalna glazba – Boris Benko, Primož Hladnik

Dalmatinska marenda (*Dalmatian marenda*, 2024–)

dokumentarna serija za Turističku zajednicu

Splitsko-dalmatinske županije,

r. Tamara Babun Zovko i Una Radić

Tijelo (*The Body*, 2023)

dugometražni dokumentarni film

r. Petra Seliškar

w&d je hrvatski koproducent – Premijera na Sarajevo Film Festivalu 2023, nagrada Vesna za najbolji dokumentarni film na Festivalu slovenskega filma Portorož 2023, FIPADOC (francuska premijera), É Tudo Verdade / It's All True (latinoamerička premijera), dok.fest München (njemačka premijera)

Pelikan (*Pelican*, 2022)

dugometražni igrani film

r. Filip Heraković

Premijera na Tallinn Black Nights Film Festivalu – natjecateljski program prvih filmova, Posebno priznanje žirija – Auteur Film Festival Beograd – Brave Balkan Award – Glavna nagrada u industrijskom programu Thessaloniki Film Festivala – nagrada za najbolji Work in Progress

AHA! (2022),

dokumentarna TV serija, 1 sezona od 4 epizode x 52'

r. Una Radić i Tamara Babun Zovko

Put su ljudi (*People Are The Way*, 2022)

kratki dokumentarni film

r. Tomislav Krnić

Dulum zemlje (*Back to the Land*, 2021–)

dokumentarna TV serija, 4 sezone – 18 epizoda x 52'

Prvi projekt u Hrvatskoj s Green Film Certificate

Raj (*Paradise*, 2019)

kratki igrani film

r. Sonja Prosenc

w&d je hrvatski koproducent, Festival slovenskog filma 2019 - Nagrada Vesna za najbolji kratkometražni film, Pulski filmski festival 2020, Dani hrvatskog filma 2020

Kuća male zvijezde (*Little Star Rising*, 2019)

dugometražni dokumentarni film

r. Slađana Lučić

Premijera na Sarajevo Film Festivalu 2019, AJB Doc, CinEast Luxemburg, Underhill Fest

WOLFGANG
& DOLLY

U FILMU SUDJELUJU

dr. med. Božidar Grgić

privatni kolekcionar

dr. sc. Petra Vugrinec

muzejska savjetnica u Galeriji Klovićevi dvori u Zagrebu

dr. sc. Dragan Damjanović

redovni profesor Odsjeka povijesti umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

dr. sc. Irena Kraševac

znanstvena savjetnica u trajnom izboru u Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu

dr. sc. Iskra Iveljić

redovna profesorica Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Lucija Vuković

viša kustosica Kulturno-povijesnog muzeja Dubrovačkih muzeja

Franz Smola

kustos u Austrijskoj galeriji Belvedere u Beču

Bianka Izsák-Boda

kustosica u Muzeju lijepih umjetnosti u Budimpešti

FILMSKA EKIPA

scenarist i redatelj

Željko Rogošić

organizatori

Marinela Brala

Nikša Modrić

stručna savjetnica

dr. sc. Petra Vugrinec

producenti

Tamara Babun Zovko

Matija Drniković

Aleksandar Arsovski

direktor fotografije

Dragan Ruljančić

snimatelj

Robin Pretković

dron operater

Robin Pretković

snimatelj zvuka

Daniel Ruljančić

kolor korekcija

Darko Kušlan (Color Bureau)

montažerka

Karla Folnović

dizajn i miks zvuka

Duško Šarić - Kovačić

asistentica montaže

Doris Dodig

ZAHVALE

Zahvaljujemo institucijama i pojedincima na ustupanju djela za potrebe snimanja filma

ANTONIO PICUKARIĆ

dr. sc. PETRA VUGRINEC

Galerija Klovičevi dvori u Zagrebu

dr. sc. IRENA KRAŠEVAC

Institut za povijest umjetnosti u Zagrebu

dr. sc. DRAGAN DAMJANOVIĆ

dr. sc. ISKRA IVELJIĆ

Filozofski fakultet u Zagrebu

BRANKO FRANCESCHI

MARTA TROHA

Nacionalni muzej moderne umjetnosti u Zagrebu

dr. sc. IVA HRASTE SOČO

Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu

prof. art. TOMISLAV BUNTAK

Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu

dr. sc. GORAN RAVANČIĆ

Hrvatski institut za povijest u Zagrebu

MATEA BRSTILO REŠETAR

Hrvatski povijesni muzej u Zagrebu

akademik VELIMIR NEIDHARDT

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

DINKO ČUTURA

MARINA SELNIK

Hrvatski državni arhiv, Zagreb

MARINA PERICA KRAPLJANOV

MAJA ARČABIĆ

Muzej grada Zagreba

ANITA ZLOMISLIĆ

dr. sc. ŠTEFKA BATINIĆ

Hrvatski školski muzej u Zagrebu

BORIS MOSTARČIĆ

SLOBODAN RADIĆ

DR. SC. TATJANA PLEŠE

Hrvatski restauratorski zavod u Zagrebu

dr. sc. ZVJEZDANA ANTOŠ

Etnografski muzej, Zagreb

RANKO MURTIĆ

Fondacija Murtić

JELENA BEŽELJ

HELENA PUHARA

Kuća Bukovac u Cavtatu

dr. sc. BARBARA JAKI

Narodna galerija Slovenije, Ljubljana

ZDENKA BADOVINAC

MARTINA MUNIVRANA

VESNA MEŠTRIĆ

Muzej suvremene umjetnosti u Zagrebu

STELLA ROLLIG

Österreichische Galerie Belvedere, Beč

dr. LASZLÓ BAÁN

Szépművészeti Múzeum / Muzej lijepih umjetnosti
u Budimpešti / Magyar Nemzeti Galéria / Mađarska
nacionalna galerija, Budimpešta

DAMIR SAVIĆ

Spomen Zbirka Pavla Beljanskog, Novi Sad

dr. sc. LJERKA DULIBIĆ

Strossmayerova galerija starih majstora HAZU

TONKO SMOKVINA

dr. sc. ROZANA VOJVODA

Umjetnička galerija Dubrovnik

Zahvaljujemo privatnim kolekcionarima i kolekcijama:

MISLAV BURDŽELEZ

HRVOJE DELAŠ

AKADEMIK IVO ČIKEŠ

dr. BOŽIDAR GRGIĆ

JURA GAŠPARAC

ZBIRKA HANŽEKOVIĆ, ZAGREB

DRAGUTIN KAMENSKI

dr. ASIM KURJAK

prof. dr. NEVEN LJUBIČIĆ

dr. JANKO SZAVITS NOSSAN

ZDENKA PROTIĆ

ĐURO ŠTEPIHAR

KOLEKCIJA VUGRINEC, VARAŽDIN

RENATA VRANICZANY AZINOVIC i **MIŠO AZINOVIC**

i ostalim kolekcionarima koji su željeli ostati anonimni.

Zahvaljujemo institucijama i pojedincima na ustupanju lokacija za snimanje filma:

dr. sc. VANJA STAMENKOVIĆ

Botanički vrt biološkog odsjeka PMF-a
Sveučilišta u Zagrebu

JELENA MEŽENSKI MILOVANOVIĆ

Galerija SANU Beograd

ROKO GRUJA

Gradska groblja – Mirogoj

GLAVNI KOLODVOR ZAGREB

Hrvatske željeznice

GRAD OROSLAVLJE

Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu

JELENA BEŽELJ

HELENA PUHARA

Kuća Bukovac u Cavtatu

DARKO TILL

Vila Stjepana Miletića, Zagreb

STELLA ROLLIG

Österreichische Galerie Belvedere, Beč

dr. LASZLÓ BAÁN

Szépművészeti Múzeum / Muzej lijepih
umjetnosti u Budimpešti / Magyar
Nemzeti Galéria / Mađarska
nacionalna galerija, Budimpešta

ANTONIJA RUSKOVIĆ RADONIĆ

Muzeji i galerije Konavala

BOJANA BORIĆ – BREŠKOVIĆ

Narodni muzej u Beogradu

ANDRIJANA SOFRANIĆ ŠUČUR

Beograd

TONKO SMOKVINA

dr. sc. ROZANA VOJVODA

Umjetnička galerija Dubrovnik

Don MATO KARAMATIĆ

Župa Sv. Nikole u Cavtatu

Bukava

SVJETLOST, KORIJENI I KRILA

DUGOMETRAŽNI DOKUMENTARNI FILM

TRAJANJE: 88'

ZEMLJA: Hrvatska

JEZIK: hrvatski

GODINA PROIZVODNJE: 2025.

boja, 16:9, 5.1, DCP, MP4 prores

Wolfgang&Dolly

Benedikta Vinkovića 15

10 000 Zagreb

hello@wolfgangdolly.com

+385 98 589071

www.wolfgangdolly.com

